

РЕШЕНИЕ

№ 8115

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 08.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **4990** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175, ал.1, чл.176, ал.1 и чл.176а, ал.1 от АПК.

По делото е постановено решение № 634 от 07.01.2026 г., с което по жалба на „Делта Капитал“ ЕООД частично е отменен и потвърден Акт за установяване на задължение по чл.107, ал. 3 ДОПК с рег. № ДПН24-ТД26-30-/6 от 31.10.2024 г., потвърден с Решение № СО/ОД25-РД28-13 от 14.01.2025 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община.

Постъпила е молба от 04.02.2026 г. от жалбоподателя „Делта Капитал“ ЕООД, чрез адв. А. Ц. от САК, в която се твърди, че постановеното решение № 634 от 07.01.2026 г. съдържа "очевидни неточности и произнасяне свръхпетитум". В допълнение, се иска изменение на решението и в частта за разноските.

В молбата си от 04.02.2026 г. жалбоподателят поддържа, че общинските вземания за ТБО за услугите по чл.62, т.2 и т.3 от ЗМДТ в общ размер на 14 218.88 лв. не са били предмет на оспорване от негова страна. Навежда твърдения, че предмет на оспорване е единствено сума в размер на 7728.69 лв., допълнително установена с АУЗД от 28.05.2024 г., който е отменен по административен ред с Решение от 06.08.2024 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община. Също така твърди, че изцяло е заплатил сума в размер на 20 833.53 лв., поради което оставала недължимо платената по АУЗД от 28.05.2024 г. сума в размер на 7728.69 лв.

Съдът намира молбата по чл.175, ал.1, чл.176, ал.1 от АПК за изменение и допълване на постановеното по делото решение № 634 от 07.01.2026 г. за неоснователна. Видно от жалбата до съда никъде не е посочено, че АУЗД по обжалва само частично и само за сума в размер на 7728.69 лв., както се твърди в молбата на жалбоподателя от 04.02.2026 г. Жалбоподателят е посочил, че счита тази сума за "недължимо платена", но същата произтича от отменен административен акт. Недопустимо е съдът да се произнася по задължения, които са отменени. От друга страна, редът

за защита срещу "недължимо платени" суми е по чл.128 от ДОПК.

Видно от отменения АУЗД № 2400619 -1 от 28.05.2024 г. визираната сума от 7728.69 лв. (главница и лихви) включва всички компоненти на ТБО за периода 2020 г. - 2023 г. по чл. 62, ал.1 от ЗМДТ. По идентичен начин е възприел оспорването и горестоящият административен орган - АУЗД се оспорва в цялата си част, както е посочено и на стр.2 и стр.5 от жалбата до съда. В допълнение, на стр.7, абзац 2 и абзац последен от жалбата до съда също изрично се посочва, че се оспорват всички компоненти от определената ТБО - "за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване и по останалите два компонента за имота", като на стр.7 и стр.8 са изложени подробни аргументи защо за имота не се дължи такса за третия компонент - обезвреждане в депа. При визираната формулировка на оспорването, още по-малко съдът може да се съобрази със заплатените от жалбоподателя суми, след като впоследствие може да претендира същите като неоснователно внесени по реда на чл.128 от ДОПК.

Следва да се отбележи, че претенцията на жалбоподателя по молбата от 04.02.2026 г. касае "платени" суми, но съдът не се съобразява с платените от лицето суми, а осъществява контрол за законосъобразност на основанията за определяне на публичните задължения на дружеството. В случай, че не е оспорвало, че дължи ТБО за услугите по чл.62, т.2 и т.3 от ЗМДТ, е следвало да го заяви изрично, а не да формулира исканията си съобразно "платени" и "неплатени" суми, още по-малко по отменени актове.

По изложените съображения следва да се остави без уважение молбата по чл.175, ал.1, чл.176, ал.1 от АПК за изменение и допълване на постановеното по делото решение № 634 от 07.01.2026 г. Съдът не е компетентен да установи, че се е произнесъл "свръхпетитум". Това е в компетентността на касационната инстанция, в случай, че възприеме тезата на жалбоподателя.

С оглед отхвърлянето на молбата по чл.175, ал.1, чл.176, ал.1 от АПК следва да се остави без уважение и молбата за изменение на решението в частта за разноските по чл.176а, ал.1 от АПК. Разноските са разпределени съобразно изхода на спора. При отхвърляне на част от претенцията, на жалбоподателя се дължат разноски единствено за уважената част. По идентичен начин, на ответника се дължат разноски съобразно отхвърлената част от оспорването, определени по реда на чл.161, ал.1 от ДОПК, вр. Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а не в размерите по Наредбата за заплащането на адвокатската помощ.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 04.02.2026 г. на жалбоподателя „Делта Капитал“ ЕООД, чрез адв. А. Ц. от САК, за изменение и допълнение, вкл. в частта за разноските на постановеното по делото решение № 634 от 07.01.2026 г. на основание чл.175, ал.1, чл.176, ал.1 и чл.176а, ал.1 от АПК.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: